

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»
КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА
ЦЕНТР СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
«POLITICUS» РАДА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ
УНІВЕРСИТЕТУ УШИНСЬКОГО
НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ І
МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ І МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

**СУЧАСНІ ВИКЛИКИ СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО РОЗВИТКУ:
ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ, СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ТА КУЛЬТУРНІ
ВИМІРИ**

16 травня 2022 р.

м. Одеса

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради
ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № _
від 26. 05. 2022 р.)

Організаційний комітет конференції:

Наумкіна С. М. – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Гедікова Н. П. – доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Долженков О. Ф. – доктор політичних наук, доцент, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Музиченко Г. В. – доктор політичних наук, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Ростецька С. І. – доктор політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Проноза І. І. – кандидат політичних наук, старший викладач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Швець С. Л. - кандидат політичних наук, асистент кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Добровольська Г. Д. – студентка 4-го курсу спеціальності «Право» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Гладка В. В. – студентка 3-го курсу спеціальності «Політологія» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Сучасні виклики соціально - політичного розвитку:

С 91 політико-правові, соціально-економічні та культурні виміри : матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів, аспірантів, докторантів і молодих вчених (м. Одеса, 16 травня 2022 р.). Одеса : ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», Центр соціально - політичних досліджень «Politicus», 2022. 104 с.

УДК 321(477)(063)

© ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», 2022

© Центр соціально-політичних досліджень «Politicus», 2022

Хмелевська К. Ю., студентка 3 курсу спеціальності 014 Середня освіта (історія) ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» м. Одеса, Україна

СТРАТЕГІЯ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЕКОЛОГІЧНОЇ ПОЛІТИКИ

Якщо ми звернемося до інтернет-ресурсу Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України, ми можемо знайти визначення «Державної екологічної політики», в якому зазначається, що це діяльність державних органів, яка спрямована на забезпечення конституційного права кожного на безпечне життя і здоров'я довкілля [5].

Екологічне право бере початок з другої половини ХХ ст., коли люди почали звертати свою увагу на загострення екологічних проблем, таких як зміна кліматичних умов, зменшення лісів та необхідних для життя ресурсів. Починаючи з 1960-х рр., екологічні проблеми почали поєднувати з політичною діяльністю [2, с. 33].

Перші наукові розробки правових проблем охорони природи, саме в Україні, були проведені у Секторі держави і права АН УРСР на початку 60-х років ХХ ст., автором яких став В. Л. Мунтян [3, с. 17]. До того ж, у 1972 р. відбулася Стокгольмська конференція ООН, на котрій вперше було обговорено питання сталого розвитку та прийнято 26 принципів збереження оточуючого середовища. У 1992 р. на «Саміті Землі» в Ріо-де-Жанейро, ООН було прийнято принципи екологічного права [4, с. 201].

Основні тенденції політичної екології в наш час були обговорені у 2018 р. у докладі «Римського клубу», уряд якого бере за мету зупинення зростання економіки та населення, формування нового світогляду, відмова від державного суверенітету та створення єдиного світового уряду [1].

На мою думку, важливо також розглянути тенденції екологічного питання в Україні на даний момент. Ми можемо знайти інформацію щодо того, що за мету поставило собі Міністерство у екологічному питанні нашої країни. До 2030 р. висунуто 5 основних цілей. У першу чергу, підняття екологічної свідомості,

цінностей та освіти. По-друге, збалансоване використання природних ресурсів та сталий розвиток. Третя ціль трактується, як екологічні вимоги в усі сфери життя. Четверта та п'ята ціль полягають у зниженні екологічних ризиків та належне екологічне урядування [5].

Для реалізації проекту, який звучить «Про основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 рр», Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України планує використовувати такі інструменти:

- інтегрований дозвіл, тобто комплексне запобігання та контроль за забрудненням;
- правове регулювання - актуальне законодавство, що створює належні умови для функціонування сфери, по європейському прикладу;
- державне регулювання використання природних ресурсів;
- екологічні комунікації - підвищення екологічної освіти та свідомості;
- оцінювання впливу на довкілля;
- екологізація споживання та виробництва за рахунок сертифікацій та маркування;
- екологічний облік та екологічне урядування;
- розвиток ресурсоефективної та низьковуглецевої економіки;
- моніторинг та природоохоронний контроль [5].

Дивлячись на події сьогодні, коли на нашій Батьківщині руйнують цілі міста, підривають десятки нафтопереробних заводів та цистерни з хімічними матеріалами, коли над світом витає загроза ядерної війни, треба розуміти, що питання екології у політичній сфері напряду впливатиме на стан суспільства у міжнародних масштабах.

Література

1. Гигаури Е.Н. Юбилейный доклад Римского клуба: «Старый мир обречен. Новый мир неизбежен!». Вопросы культурологии №2 2018. 2018;2. URL: <https://panor.ru/articles/yubileynyy-doklad-rimskogo-kluba-staryy-mir-obrechen-novyy-mir-neizbezhen/67577.html#> (дата звернення: 03.05.2022 року)

2. Ефременко Д. В. Экополитология как отрасль политической науки: В поисках теоретических оснований и дисциплинарной релевантности / Д. В. Ефременко // Полит. наука. – 2010. – № 2. – С. 33–74.
3. Ільків Н.В. Екологічне право України. Курс лекцій. – Львів:, 2013. – С. 218
4. Мармазова Т.И., Фоменко М.В. Политическая экология: теория и прикладное значение // Право и практика. - 2021. - №1. - С. 198-204
5. Національна екологічна політика. Міністерство захисту довкілля та природний ресурсів України. URL: <https://mepr.gov.ua/timeline/Nacionalna-ekologichna-politika.html> (дата звернення: 03.05.2022 року)